

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3XEObd/3/2026
Identifikačné číslo spisu: 7905205656
Dátum vydania rozhodnutia: 12.02.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:7905205656.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému Z. X., narodený XX. N. XXXX, bytom J., o vymoženie 204,47 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 15Er/410/2005, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. novembra 2013 č. k. 3CoE/168/2013-78, a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a** .
- II. Dovolanie oprávneného **o d m i e t a** .
- III. Povinnému nárok na náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením z 26. novembra 2013 č. k. 3CoE/168/2013-78 potvrdil uznesenie Okresného súdu Trebišov z 29. mája 2013 č. k. 15Er/410/2005-65, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie exekučného konania.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, v ktorom uviedol, že: 1. súdy oboch inštancií rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a) OSP), 2. súdy opätovne konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d) OSP), 3. oprávnenému sa odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f) OSP), 4. konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b) OSP) a 5. napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c) OSP). Oprávnený (ďalej aj „dovolaťel“) žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní. Oprávnený súčasne podal návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia s odôvodnením, že napadnuté rozhodnutie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je

vylúčený.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že oprávnený podal aj odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo 14. augusta 2012, č. k. 15Er/410/2005-20, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trebišov z 21. augusta 2012, č. k. 15Er/410/2005-32, o ktorom nebolo rozhodnuté.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal oprávnený konajúci zamestnancom v súlade s § 429 ods. 2 písm. b) CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné [§ 447 písm. c) CSP].

5. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 OSP.

6. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného, ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolaateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/218/2013, 3Cdo/349/2012, 3Oboer/157/2013, 4Cdo/319/2012, 4Oboer/26/2014, 8ECdo/152/2014, 2ECdo/268/2014, 5Oboer/375/2013, 4Cdo/304/2012, 4Oboer/175/2013, 4Oboer/127/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/216/2013, 1Oboer/250/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých tej istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolaťľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

7. Osobitne k námietke oprávneného, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, aj keď podľa zákona tak boli povinné urobiť, najvyšší súd konštatuje, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný EP, ktorý ustanovenie § 57 EP doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g) a k). Dovolaateľ namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade exekúciu zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. Najvyšší súd uvádza, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (1. marca 2013) uvedené ustanovenie už účinné nebolo. V súlade s § 58 ods. 2 EP mal súd prvej inštancie možnosť nariadiť pojednávanie, ak to považoval za nevyhnutné pre objasnenie veci. Odvolací súd v danom prípade postupoval v súlade s ust. § 214 ods. 2 OSP, ak o odvolaní oprávneného rozhodol bez nariadenia pojednávania; nariadenie pojednávania bolo na úvahe odvolacieho súdu. Z uvedených dôvodov najvyšší súd konštatuje, že dovolacia námietka oprávneného nie je opodstatnená.

8. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

9. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože povinnému v dovolacom konaní žiadne

trovy dovolacieho konania nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.